

Sygn. akt I CSK 699/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Naczelnej Izby [...] w W.
przeciwko Redaktorowi Naczelnemu Tygodnika "N. "
o nakazanie zamieszczenia sprostowania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistej zasadności.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżący wskazał, że oczywista zasadność skargi wyraża się w błędnym uznaniu, że powództwo w niniejszej sprawie wytoczone zostało przeciwko Redaktorowi Naczelnemu tygodnika „N.” w sytuacji, gdy analiza okoliczności sprawy, prowadzi do wniosku, że powód zamierzał pozwać T. L. tj. podmiot, który nie jest biernie legitymowany w sprawach o nakazanie opublikowania sprostowania.

Zapatrywanie to nie jest trafne. Sąd Apelacyjny – kierując się stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 stycznia 2018 r., I CSK 221/17 - wyjaśnił, że rzeczywistą intencją powoda było pozwanie redaktora

naczelnego tygodnika „N.”, piastowanego, w dniu składania pozwu oraz w chwili orzekania przez Sąd pierwszej instancji, przez T. L.

Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Okoliczności wskazane przez skarżącego nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby twierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).